

Written by
Saturday, 16 August 2008 16:49 -

சகோதரர்களே! 69 ஆதிதிராவிடர்கள் முகமதியர்களாகி விட்டதால், அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டதென்றோ, அவர்களுக்கு "மோட்ச லோகம்" கப்பிபிடும் தீர்த்திற்கு வந்துவிட்டதென்றோ, "கடவுளோடும் கலந்து விட்டார்கள்" என்றோ கருதி நான் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை. இவர்களை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதும் இல்லை. மற்றவர்களை நம்பும்பிச் சொல்வதும் இல்லை. அன்றியும், ஒரு மனிதன் மதம் மாறுவதால் அவனுடைய செய்கைக்கும், எண்ணத்திற்கும் தகுந்த பலன் அடவைதில் வித்தியாசமுண்டு என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்வதில்லை.

இந்துவாயிருந்து பசுவைக் கொன்றால் பாவம் என்றும், முகமதியனாயிருந்து பசுவைக் கொண்டு தின்றால் பாவமில்லை என்றும், மதத்தின் காரணமாக கருதுவது மட்டும் பிக்குகையே ஒழிய, இரண்டுவித அபிப்பிராயத்திலும் அர்த்தமே இல்லை. உலகத்தில் உள்ள சகல மதங்களும் மட்டும் பிக்குகையின் மீது கடப்பட்டுக்கின்றன. ஆகையால், பாவபுண்ணியத்தையும், மோட்ச நரகத்தையும் ஆதாரமாய் வைத்தும் நான் மகிழ்ச்சியடையவில்லை.

மற்றென்னவென்று கேட்பீர்களாயினால், இந்து மதம் என்பதிலிருந்து மதம் மாறினதாகச் சொல்லப்படும் 69 ஆதிதிராவிடர்களும், பிறவியின் காரணமாக அவர்களுக்கே உள்ள இழிவிலிருந்து விடுதலை அடந்ததோடும், பாமரத்தன்மையும் காட்டுமிராண்டித்தனமுமான மிருகப்பிராயத்திலிருந்தும், அறியாமையிலிருந்தும் சிறிது விடுதலை அடந்தவர்களானார்கள் என்பதற்காகவே மகிழ்ச்சியடக்கின்றேன்.

அதாவது, மறைகண்ட 69 பேர்களுக்கும் தீண்டாமை என்பது போய்விட்டது. இனி ஒருவன் அவர்களைப் பறையன், சக்கிலி, சண்டாளன் என்று இழிவாய்க் கூற முடியாது. அவர்களும் மற்றவர்களை "சாமி, சாமி, புத்தி" என்று கப்பிபிட்டுக் கொண்டு தீர எட்டி நிற்க வணேடியதில்லை. மற்ற மனிதர்களின் காலில் விழுந்து கும்பிட வணேடியதில்லை. ஊரண விட்டு வளையில்குடி இருக்க வணேடியதில்லை. குளிக்கத் தண்ணீரில்லாமல், குடிக்கத் தண்ணீரில்லாமல் திண்டாட வணேடியதில்லை.

வண்ணான், நாவிதன் இல்லாமல் அழுக்குத்துணியுடனும், கரடப்போல் மயிர் வளர்த்துக் கொண்டும், பார்ப்பவர்களுக்கு அசிங்கமாகத் தோன்றும்படி வாழ்வணேடியதில்லை. இனி எந்த பொதுத் திருவிலும் நடக்கலாம்; எந்த வேலைக்கும் போகலாம்; யாருடனும் போட்டி போடலாம்; அரசியலில் சம்பங்கு பறையாம்; மத சம்பந்தமாகவும் இனி அவர்கள் தங்கள் கோயிலுக்கே போக தாராள உரிமை உண்டு; வேதம் படிக்க உரிமையுண்டு.

எனவே, இவர்கள் பொருளாதாரக் கஷ்டத்திலும், அறிவு வளர்ச்சித் தடையிலும், சமூக இழிவிலும், சூயமரியாதைக் குறைவிலும், அரசியல் பங்குக் குறைவிலுமிருந்து ஒருவாறு விடுதலை அடந்து விட்டார்கள் என்பது போன்றவைகளை நின்கைக்கும் போது மகிழ்ச்சியடையாமலிருக்க முடியவில்லை. ஏனெனில், தீண்டாமை, நெருங்காமை, பார்க்காமை, பசோமம் முதலாகிய சகிக்க முடியாத கொடுமைகள் முதலாவதாக மதத்தின் பரோல், வேத சாஸ்திரங்களின் பரோல், கடவுள்களின் பரோல் உள்ளவைகள் எல்லாம் அடியோடும் நீங்க வணேடும் என்கின்ற தீவிர ஆசையே இம்மாதிரி நின்கைக்கச் செய்கின்றது.

